

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونگه ولت

نویسنده: فولکر هرمدورف

برگردان: سیما صابری

۰۲ اپریل ۲۰۲۳

ستندهای دوگانه غرب در مورد دموکراسی!

با بررسی دقیق تری انتقام غرب از نظام سیاسی کوبا نشان دهنده خودسری این سیستم است.

پیش از آن که انتخابات عمومی روز یکشنبه کوبا برگزار شود، برایان ا. نیکولز، دستیار وزیر امور خارجه در نیمکره غربی، گفت که کوبایی‌ها بار دیگر از برگزاری انتخابات واقعی محروم شده‌اند.

نیکولز روز جمعه در توئیتر نوشت: «اگر تنها انتخاب حزب کمونیست باشد (...) دموکراسی وجود ندارد، فقط خودکامگی و بدبختی وجود دارد.»

مارکو روبيو، سناتور راست افراطی جمهوری خواه فلوریدا، ادعا کرد که «حزب کمونیست کوبا مردم کوبا را در معرض یک استبداد جنایتکار مارکسیستی قرار داده است.»

به گفته روبيو، انتخابات یک «مضحکه» و صحنه پردازی «ضد دموکراتیک» است.

با وجود تمام این ادعاها باید گفت که دموکراسی و رعایت حقوق بشر در کوبا فقط از زمانی که انقلاب ۱۹۵۹ در این کشور به پیروزی رسید برای ایالات متحده آمریکا المان و اتحادیه اروپا اهمیت داشته است.

دیکتاتور فولخنسیو باتیستا، که با کودتای نظامی در مارچ ۱۹۵۲ به قدرت رسید و تحت حکومت او حدود ۲۰ هزار تن از مخالفان به قتل رسیدند، قبلاً سخاوتمندانه توسط واشنگتن با پول و سلاح حمایت می شد.

در اواخر سال ۱۹۵۷، زمانی که مردم کوبا از قبل علیه دیکتاتور شورش می کردند، دولت آدناور جمهوری فدرال المان به قصاب ضد دمکراتیک نشان «صلیب بزرگ ویژه نشان شایستگی جمهوری فدرال المان» بالاترین دکوراسیون این کشور را اعطا کرد.

دولت انقلابی امروز کوبا تنها متهم است که آگاهانه گزینه دیگری را از دموکراسی برگزیده که با درک غربی از دموکراسی مطابقت ندارد. اما همین غرب در موارد دیگر که دموکراسی زیر پا نهاده می شود بسیار سخاوتمندانه تر و انعطاف پذیر تر برخورد می کند.

در اجلاس سران ایرو-امریکائی آخر هفته گذشته، هیچ یک از سران کشورهای امریکای لاتین که از طریق انتخابات مشروعیت یافتند، به همتای اسپانیائی خود، پادشاه فیلیپه ششم اشاره نکردند. بر اساس ارزشهای بیشتر کشورهای شرکت کننده در این اجلاس پادشاهی فیلیپه ششم مشروعیت ندارد.

ایالات متحده امریکا با کشورهای اروپائی که مدعی داشتن ارزش های غربی و دموکراسی می باشند، بدون هیچ مشکلی پادشاهی ۴۰ کشور را می پذیرد و با آنها نزدیکترین روابط را برقرار می کنند.

بالاترین مقام دولتی در بسیاری از این کشورها از طریق ارث اعطا می شود و مادام العمر یا تا زمان کناره گیری پادشاه حفظ می شود.

سایر اشکال - بسیار متفاوت - حکومت، سیستم های انتخاباتی و حکومتی نیز به عنوان «دموکراتیک» پذیرفته شده اند، اگرچه تردیدها در این مورد به طور فزاینده ای ابراز می شود، به عنوان مثال در انتخابات در سیستم دو حزبی در ایالات متحده.

اگر آنها در «سمت راست سیاست» باشند، مانند زمان باتیستا، حتی کودتاچیان راست افراطی و دست نشانده های عجیب و غریب آنها که با مشورت و به برکت حامیانشان خود را به عنوان رئیس دولت منصوب می کنند، به دموکرات های بی عیب و نقص تبدیل می شوند.

به عنوان مثال، ایالات متحده و بیش از ۵۰ کشور غربی دیگر، خوان گویادو، سیاستمدار مخالف ونزوئلا را که مورد حمایت واشنگتن بود، به عنوان «رئیس جمهور قانونی» این کشور امریکای جنوبی برای چندین سال به رسمیت شناختند، اگرچه او هرگز از طرف هیچ کسی انتخاب نشد، اما خود را به عنوان رئیس جمهور ونزوئلا منصوب کرده بود و برسمیت شناخته شد.

حتی با رئیس جمهور خود خوانده و کودتاچی بولیوی ژانین آنیز، فقط به خاطر این که هوادار امریکا و راست گرا بود کشورهای غربی هیچ مشکلی نداشتند و احساس نکرده اند که این خانم کمبود دموکراسی دارد، این لیست طولانی ادامه خواهد داشت.